

[Hugo Holm]

kapital, der udgør problemet, når man står ude i landet og vil starte virksomheder. Vi har set store bankfusioner, og vi har set fusioner inden for erhvervslivet. Når man kommer med den risikovillige kapital, vil der også komme gang i de små erhverv.

Det er sådan, har jeg forståelse af – og det er der mange andre der også har – at bankerne i dag ruster sig til det indre marked og dermed fuldstændig glemmer de små erhvervsdrivende.

Jeg håber, at man fremover kan få en større dialog om en dagpengereform, således at man kan drage den med ind i en aktiv erhvervspolitik fremover, da det i dag i højere grad drejer sig om at uddelegere ansvaret for nogle af vore virksomheder til private hænder, frem for at det ligger i offentligt bureaukrati.

Industriministeren (Anne Birgitte Lundholt):

Vi har været vidt omkring i denne debat, og vi indledte med hr. Nyrup Rasmussen, som mente, at jeg var nødt til at tale højt, fordi jeg ellers ikke havde argumenterne i orden. Jeg må sige til hr. Nyrup Rasmussen, at jeg åbenbart ikke talte højt nok, for i hvert tilfælde gik en hel del af indholdet i min første tale ganske hen over hovedet på hr. Nyrup Rasmussen, således at de punkter, der blev fremhævet, rent faktisk ikke blev opfattet i den anden ende.

Hr. Nyrup Rasmussen kom ganske rigtigt ind på den redegørelse, der blev givet i 1986, og fremhævede bl.a. spørgsmål vedrørende det teknologiske servicenet, vedrørende forsknings- og udviklingsudgifter og andet, som netop var nogle af de spørgsmål, jeg præciserede i mit første indlæg havde hørt med i prioriteringen, da vi lavede omlægningen i Industriministeriet. Det er ordninger, hvor jeg netop prioriterede det teknologiske servicenet højt, således at de både har de midler og de muligheder, der skal til for at få rationaliseret deres struktur og samtidig yde den service, der skal til over for de virksomheder, der skal anvende systemet.

Derefter gik hr. Nyrup Rasmussen over til at tale om markedsudviklingsordningen, men den hører sandelig ikke hjemme i samme skuffe. Markedsudviklingsordningen er en eksportlånordning, som vi ikke vil benægte har fungeret godt over for de virksomheder, den har fungeret for, men som sandelig heller ikke har været udtryk for en ligelig behandling af virksomhederne. Vi har set utallige eksempler på, at nogle

virksomheder har kunnet opnå noget, som nabovirksomhederne ikke har kunnet opnå, hvor vi synes, det er væsentlig mere retfærdigt, at der sker en generel nedsættelse af virksomhedernes omkostninger, som kommer alle til gavn, og som derefter giver de konkurrencevilkår, der skal til i et frit erhvervsliv.

Dermed være ikke sagt, at markedsudviklingsordningen eller for den sags skyld nogen af de andre ordninger, der er blevet nedlagt, har været dårlige på nogen som helst måde. Det har de ikke, og vi har da også gjort det helt klart, at vi har været tilfredse med effekten af disse ordninger.

På den anden side er der også her tale om individuelle virksomhedsordninger, som baserer sig på et risikovilligt udlån fra statens side. Og efter at have set de tal, vi har fået for nylig med hensyn til den risikovillige kapital, der er til rådighed, synes jeg da, det ville være en smuk løsning, hvis man privat kunne organisere noget, der lignede sådanne låneordninger til virksomhederne. For det andet er der jo den mulighed, at den bedre indtjening i kraft af skattesystemet bliver i virksomhederne og dermed kan anvendes til den slags initiativer. For det centrale for vore virksomheder er jo ikke, hvorvidt de kan opnå en markedsudviklingsordning eller ej med statsfinansiering; det centrale er, om de har mulighed for at erobre markedsandele på eksportmarkerne.

Her kommer vi til nogle af de stikord, som har været fremme i debatten mange gange. Det glædede mig da, at hr. Nyrup Rasmussen citerede tal tilbage fra 1985–1987. Jeg synes også, det er væsentlig bedre at citere dem fra de sidste år, hvor det rent faktisk er gået godt. Der er brancher, der har tabt markedsandele, og der er brancher, der har vundet markedsandele, og vi er alle sammen interesserede i, at vores virksomheder skal have de bedst mulige betingelser for at øge deres markedsandele på eksportmarkerne.

Et af de spørgsmål, der er gået igennem hele denne debat og er blevet omtalt af langt de fleste ordførere, er noget, der bekræfter en af de overordnede linjer, jeg lagde for erhvervspolitikken, nemlig hele koordinationen. Det var ret bemærkelsesværdigt, at da argumenterne endelig skulle findes frem, således at der kom indhold i debatten, drejede den pludselig over på landbrugspolitikken, således at vi brugte gan-